

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 19. december 2003

Letnik XI

Št. 7

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o glavnem mestu Republike Slovenije 2

Sklep državnega sveta ob obravnavi Poročila o človekovem razvoju in poročilu 2003 3

Mnenja komisij državnega sveta 4

Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanjih in pobudah 8

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

---

Sklep državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah v Državni zbor**- prva obravnava EPA 927-III

Državni svet Republike Slovenije je na 10. seji dne 24.9.2003 ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah v Državni zbor - prva obravnava (EPA 927-III), ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije sprejel

SKLEP

Državni svet Republike Slovenije **podpira predlog** zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah v Državni zbor - prva obravnava (EPA 927-III).

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o glavnem mestu Republike Slovenije** – prva obravnava EPA 536-III

Državni svet Republike Slovenije je na 10. seji, dne 24. 9. 2003, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) obravnaval predlog zakon o glavnem mestu Republike Slovenije - prva obravnava, ki so ga v zakonodajni postopek predložili poslanci Miran Potrč, Anton Anderlič in Janez Podobnik in sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o glavnem mestu Republike Slovenije - prva obravnava

Državni svet Republike Slovenije meni, da je predlog zakona o glavnem mestu Republike Slovenije primerna podlaga za nadaljnjo obravnavo. Po njegovem mnenju je zakon nujno potreben zaradi ustrezne ureditve razmerja med mestno občino in državnimi organi glede zadev, ki so v državnem interesu.

Državni svet poudarja, da zakon z ureditvijo položaja Ljubljane kot glavnega mesta Republike Slovenije ne sme povzročiti večjih razvojnih razlik med statističnimi regijami v Sloveniji in imeti negativnih finančnih posledic za druge občine.

V zvezi z nalogami ob posebnih oziroma izrednih dogodkih državnega pomena, ki jih zagotavljajo druge občine (9. člen), državni svet opozarja na natančnejšo opredelitev teh dogodkov, ker bo lahko v nasprotnem primeru prihajalo do različnih tolmačenj posameznih dogodkov s strani občin in države in s tem drugačnih finančnih posledic za občine.

Državni svet tudi ugotavlja, da bo imel sprejem zakona finančne posledice za državni proračun, kar izhaja že iz same obrazložitve členov predlogov zakona, poleg tega bo treba mestni občini povrniti stroške za izvedbo določenih dogodkov državnega pomena, kar se v dosedanji praksi ni vedno dogajalo.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih** – nujni postopek EPA 987-III

Državni svet Republike Slovenije je na 10. seji dne 24.9.2003 ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih - nujni postopek (EPA 987-III), ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije sprejel

SKLEP

Državni svet Republike Slovenije **podpira predlog** zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih - nujni postopek (EPA 987-III).

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta ob obravnavi **Poročila o človekovem razvoju in pomladanskem poročilu 2003**

Državni svet Republike Slovenije je na 10. seji, dne 24. 9. 2003, ob obravnavi Poročila o razvoju 2003, Poročila o človekovem razvoju in pomladanskem poročilu 2003 na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije sprejema poročila, ki jih je pripravil Urad za makroekonomske analize in razvoj in izraža pozitivno stališče do predstavljenih poročil.

Urad za makroekonomske analize in razvoj je poročilo o razvoju pripravil z namenom, da poda sliko uresničevanja, v Strategiji gospodarskega razvoja Slovenije začrtanih strateških ciljev razvoja slovenske družbe in posebno gospodarstva. Tekoča gospodarska gibanja kažejo, da se nadaljuje razvojno dohitevanje Evropske unije, da je dosežena relativno visoka stopnja gospodarske rasti, iz poročila pa izhaja, da so pomembni pozitivni premiki doseženi tudi na socialnem in okoljskem področju.

Na vseh treh področjih trajnostnega razvoja pa je zaznati tudi pomanjkljivosti, ki se na gospodarskem področju kažejo predvsem v nedokončanih strukturnih reformah, relativno visoki inflaciji, višini in strukturi javno finančnih odhodkov in nezadostno razvitih mehanizmih, ki bi okrepili predvsem na znanju temelječo konkurenčnost. Problem predstavlja tudi nezadostno izobraževanje in usposabljanje odraslih ter prenizki izdatki za raziskave in razvoj, v zvezi s tem pa znižanje števila inovativnih podjetij.

Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da na osnovi poročil gradi nadaljnji usklajen ekonomski, socialni in regijski razvoj. Državni svet poudarja, da se morajo v Sloveniji vsi politiki in nosilci nadaljnega razvoja zavedati, da je za majhno državo, ki se bo v naslednjem letu priključila Evropski uniji, nujno, da se v največji meri spoštuje splošne človeške vrednote, zajete v načelih združenih narodov, predvsem pa telesno in duhovno spoštovanje posameznika, njegovo narodnostno ter socialno kulturo, ki naj jo začne svobodno izražati brez škode za okolje.

Državni svet opozarja na problem vključevanja odraslih oseb brez

ustrezne izobrazbe v permanentne oblike izobraževanja in delež oseb z zaključeno višjo ali visoko šolo, ki zaostaja za povprečjem drugih evropskih držav. Nosilci razvoja se morajo zavedati, da kakovostno in množično izobraževanje odraslih predstavlja pomemben razvojni dejavnik vsakega naroda. Z njim lahko uravnavamo razmerje na trgu delovne sile, preprečujemo odrinjenost nekaterih skupin prebivalstva, izboljšamo izobrazbeno in kulturno raven naroda, širimo znanje, povečujemo kvaliteto življenja in demokratizacijo družbe.

Pri nadaljnjem uravnoteženem socialnem in gospodarskem razvoju je treba v ospredje postaviti posameznika, ki mu bo družba omogočala stalno življenjsko izobraževanje in ga usposabljala ter motivirala za prilagajanje novim razmeram tako, da se bo lahko sam preživel s svojim delom, kar mu bo zagotavljalo poleg socialne vključenosti v družbo tudi zdravje in samozavest. Spremembe v miselnosti posameznikov, zmanjševanje ekonomskih razlik, enakomernejši razvoj posameznih regij, večja povezanost in solidarnost družbe nam lahko zagotovijo kvalitetnejše življenje.

Državni svet tudi meni, da je potrebno na osnovi podatkov in kazalnikov, ki izhajajo iz Poročila o človekovem razvoju 2002/03 zagotoviti pogoje za bolj zdrav način življenja prebivalstva z izboljšavami okolja, izobraževanjem (o spoštovanju etike, o učinkovitem premagovanju stresnih situacij, o škodljivosti določenih življenjskih navad itd.), razvojem preventive, preprečevanjem pojavov bolezni in izpopolniti enako dostopnost vsem do zdravstvenih storitev. Kazalnike o zdravju naj se upošteva tudi ob obravnavi bele knjige in naj se v skladu z njimi dopolni zdravstveno reformo.

V okviru zdravstvene reforme, ki jo prinaša bela knjiga bi bilo potrebno vsebinsko spremeniti politiko zdravstvenega varstva in odgovornost za zdravje razporediti na vse nosilce razvoja socialne varnosti. Odgovornost in skrb za zdravje se morata širiti iz zdravstvene dejavnosti na posameznike in družbo. Težišče delovanja zdravstvene službe se mora preusmeriti od kurativne, trenutno močne bolnišnične zdravstvene dejavnosti, k zdravstvenemu varstvu na lokalni ravni, kjer je treba povečati vlogo in odgovornost pri uvajanju zasebnega dela in v popolnosti uveljaviti družinskega zdravnika.

Državni svet priporoča, da institucije rezultate analiz, ki jih vsebujejo poročila, preučijo in upoštevajo pri pripravi zakonodajnih aktov.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k predlogu zakona o odpravi posledic naravnih nesreč - nujni postopek EPA 926**

Komisija državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji, dne 14. 7. 2003, obravnavali predlog zakona o odpravi posledic naravnih nesreč - nujni postopek, ki ga je v zakonodajni postopek Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta po razpravi sprejeli naslednji sklep:

Komisiji podpirata predlog zakona o odpravi posledic naravnih nesreč ob sprejetju naslednjih amandmajev:

I. Amandmaji komisij

K 7. členu:

V tretjem odstavku se številka "5" nadomesti s "6", za besedno zvezo "naslednjih ministrstev" doda "in interesnega združenja" ter doda nova četrta alineja, ki se glasi:
"- en predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije".

Obrazložitev:

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije je strokovno združenje, ki zastopa interese kmetijstva, zato je vključitev predstavnika tega združenja v to komisijo upravičena. Poleg tega so v vseh dosedanjih državnih komisijah, ki so bile imenovane ob izvajanju interventnih zakonov, bili vključeni predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

K 17. členu:

V četrtem in petem odstavku se besedna zveza "v višini 1,5% prihodkov proračuna" nadomesti z "v višini oblikovane proračunske rezerve v občini"

Obrazložitev:

V skladu z 49. členom zakona o javnih financah se v sredstva proračunske rezerve izloča del doseženih prejemkov proračuna v višini, ki je določen s proračunom, vendar največ do višine 1,5 % prejemkov proračuna. Zato je treba dikcijo v višini 1,5% preoblikovati tako, da bo skladna z zakonom o javnih financah, ki tudi opredeljuje namen uporabe sredstev proračunske rezerve.

K 34. členu:

Za drugim odstavkom se doda novi tretji odstavek, ki glasi:

(3)»Iz sredstev državnega proračuna, se z izvajanjem državne pomoči v kmetijstvu zagotovijo sredstva v višini 25% ocenjene škode za izplačilo akontacij. Za določitev višine sredstev državnega proračuna iz prejšnjega stavka, se uporabijo predhodni podatki o škodi v kmetijstvu iz poročil občinskih komisij«.

Ostali odstavki se ustrezno preštevilčijo.

Obrazložitev:

Kmetijstvo kot gospodarska dejavnost ni akumulativno, zato je potrebno vsako izgubo na osnovni substanci čimprej sanirati. Plačana akontacija pomeni oškodovancem za izvedbo ukrepov zmanjšanja ali preprečitve nadaljnje škode oziroma nastavitve nove proizvodnje edino rešitev. Sredstva dane akontacije se upoštevajo pri izdelavi programa sanacije posledic škode v kmetijstvu in v dodelitvi potrebnih sanacijskih sredstev.

K 38. členu:

V tretjem odstavku se besedna zveza "v višini 1,5% prihodkov proračuna" nadomesti z "v višini oblikovane proračunske rezerve v občini".

Obrazložitev:

Obrazložitev je enaka kot pri amandmaju k 17. členu.

K 39. členu

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Sredstva za odpravo posledic škode v kmetijstvu se lahko dodelijo tudi pravni osebi s sedežem na območju Republike Slovenije, ki imajo dolgoročne pogodbe o sodelovanju, za nadomestitev izpada prometa s kmetijskimi pridelki."

Ostali odstavki se preštevilčijo.

Obrazložitev:

Promet v kmetijskih zadrugah, predvsem v specializiranih (npr. sadjarska kmetijska zadruga), se je zaradi zmanjšanja kmetijske predelave, ki je posledica letošnje suše, drastično zmanjšal. Zato se predlaga, da se tudi specializirane kmetijske zadruge kot upravičenci vključijo v predlog zakona.

II. Komisiji podpirata amandmaje Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki jih je sprejel tudi Odbor državnega zbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot zainteresirano delovno telo.

* * *

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je sprejela še naslednji amandma:

K novemu 69.a členu

Doda se novi 69.a člen, ki se glasi :

»Odpisani prispevki za zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje se pokrijejo iz sredstev proračuna«.

Ostali členi se ustrezno preštevilčijo.

Obrazložitev:

Ne glede na velikost naravne nesreče imajo oškodovanci s področja kmetijstva pravico do ugotovitve škode in priznanja olajšav:

- zakon o dohodnini (Ur.l.RS, št. 71/93, 7/95, 11/95, 14/96 in 44/96) omogoča zmanjšanje katastrskega dohodka, če je prizadetost kmečkega prebivalstva kot posledica naravne nesreče nad 20%. Enako se lahko uveljavlja zmanjšanje tudi zaradi škod v gozdovih, pri čemer je ta olajšava priznana za dobo 6 let;
- zakon o davčnem postopku (Ur.l.RS št. 18/96, 87/97, 35/98, 82/98, 91/98 in 108/99) omogoča odlok plačila davkov;
- zakon o pogojih, pod katerimi se kmetom zmanjšani ali odpisani prispevki štejejo za plačane (Ur.l.RS, št. 48/92 in 21/95) opredeljuje naravne nesreče in razmejuje oškodovance v kmetijstvu v dve kategoriji glede na višino škode v primerjavi z letnim katastrskim dohodkom;
- zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur.l.RS, št. 106/99, 72/00 in 124/00). Na podlagi določb tega zakona in sprejetega Sklepa o kriterijih za odpis, delni odpis, odlok ali obročno odplačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko

zavarovanje (Ur.l.RS, št. 50/00) je zaradi ogroženosti oz. plačilne nesposobnosti dano možnost, da zavezanci s področja kmetijstva prosijo za odpis;

- zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Ur.l.RS, št. 9/92, 13/93, 9/96, 29/98 in 6/99). Na podlagi določb tega zakona in objavljenih Meril za odlok, zmanjšanje ali odpis prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje (Ur.l. RS, št. 32/00) je dana možnost oškodovancem, ki opravljajo kmetijsko ali gozdarsko dejavnost kot edini ali glavni poklic (kmetije), da zaprosijo za odlok, zmanjšanje ali odpis obveznosti.

Glede na to, da navedeni zakoni pomenijo v prihodkih zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zavoda za zdravstveno zavarovanje primanjkljaj, se s predlaganim členom ta primanjkljaj pokrije v breme državnega proračuna. Z Zakonom o izvrševanju proračuna RS za leto 2003 in 2004 (Ur.l.RS, št. 118/02 in 63/03) določa v 21a členu pokrivanje obveznosti do zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Na podoben način se z določbo predmetnega zakona to ureja za oba zavoda.

* * *

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je sprejela še **dodaten sklep**:

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poziva Vlado Republike Slovenije, da v najkrajšem možnem času zagotovi finančna sredstva za nabavo krme za govedorejo, predvsem v hribovitih območjih, saj kmetje masovno ponujajo živino za zakol in s tem zmanjšujejo stalež živine.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poziva Vlado RS, da pravočasno in koordinirano posreduje občinam navodila za izvajanje ukrepov za odpravo posledic naravnih nesreč

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah zakona o zaščiti živali – skrajšani postopek EPA 885-III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 6. seji, dne 3.7.2003, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o zaščiti živali - skrajšani postopek, ki sta ga Državnemu zboru Republike Slovenije predložila poslanca Franc Kangler in Ivan Božič.

Predlagatelj zakona Ivan Božič je pojasnil, da se s predlogom zakona v sedmi alineji 15. člena zakona o zaščiti živali predlaga črtanje besedila „ali jamarjenje“, s čimer se želi omogočiti jamarjenje kot način lova, ki so ga v našem okolju izvajali že naši predniki. Določba zakona naj bi izničila dolgoletno prizadevanje kinološke stroke za dvig kakovosti delovne storilnosti psov jamarjev. Po mnenju predlagatelja zakona namen zakona o zaščiti živali ni prepovedati lov oziroma določen način lova kot tak, ampak je njegov namen zaščita živali pred mučenjem in drugimi neprimernimi dejanji.

Predstavnika Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta poudarila, da ministrstvo predloga zakona ne podpira, saj zakon o zaščiti živali med drugim v 15. členu določa prepovedana ravnanja, med drugim tudi uporabo živih živali za hrano, vabo, lovno preizkušnjo ali jamarjenje. Iz tega je razvidno, da zakon o zaščiti živali ne prepoveduje jamarjenja kot načina lova, ampak uporabo živih živali za treniranje oziroma šolanje lovskih psov, kajti pri tem načinu šolanja

se v jamo oziroma rov zapre žival, potem pa se nanjo spusti pse. To izhaja tudi iz določb tretjega odstavka 26. člena zakona o zaščiti živali, ki določa, da se mora lov izvajati v skladu s predpisi o lovstvu.

V razpravi so člani komisije ugotovili, da zakon o lovu (zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč, Ur.l.SRS, št. 25/76) dopušča jamarjenje, medtem ko zakon o zaščiti živali (Ur.l. RS, št. 98/99) jamarjenje prepoveduje. S predlaganim zakonom o spremembah zakona o zaščiti živali pa bi jamarjenje omogočili kot način lova.

Glede na navedeno komisija opozarja na različen pristop do razreševanja ureditve jamarjenja v različnih veljavnih zakonskih aktih, kar lahko v praksi povzroči kolizijo.

Komisija podpira ureditev jamarjenja kot načina lova, nasprotuje pa jamarjenju kot načinu ravnanja z živalmi.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Programu dela Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji DARS d.d. za leto 2003 EPA 844-III

Komisija državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 6. seji, dne 28. 5. 2003, obravnavala Program dela Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji DARS d.d. za leto 2003, ki ga je predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je po razpravi, v kateri so sodelovali člani komisije Darko Fras, prof. dr. Alojz Križman, Cvetko Zupančič, Milan Ozimič, Robert Čeh in Štefan Teraž ter vodja interesne skupine lokalnih interesov Marjan Maučec, zavzela naslednje stališče:

Komisija se je seznanila s Programom dela DARS d.d. za leto 2003 in ugotavlja, da je usklajen z Odlokom o letnem planu razvoja in vzdrževanja avtocest za leto 2003, ki ga je sprejel državni zbor 18. 12. 2002.

Komisija ob obravnavi operativnega dokumenta izpostavlja nekatere dileme, ki se pojavljajo pri izgradnji avtocestnega omrežja:

1. Komisija izraža zaskrbljenost nad obsegom zadolževanja DARS d.d. za uresničevanje avtocestnega programa in s tem obremenjevanjem državnega proračuna v naslednjih letih zaradi odplačevanja najetih kreditov. Ker se postavlja vprašanje, koliko je finančnega dolga, ki je vezano na avtocestni program, komisija opozarja, da je treba pripraviti celovit finančni pregled uresničevanja Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji in projekcijo potrebnih sredstev za uresničitev avtocestnega programa v prihodnjem obdobju.
2. Komisija ugotavlja, da je dinamika gradnje avtocestnega programa počasnejša kot je bila načrtovana z nacionalnim programom, čeprav drugi razvojni programi, ki temeljijo na

kvalitetni cestni infrastrukturi kot temeljni predpostavki za nadaljnji razvoj, narekujejo pravočasno dokončanje avtocestnega omrežja.

Komisija predlaga, da se ne odstopa od zastavljenega Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji v SV Sloveniji in JV Slovenji, saj so cestne povezave izjemnega pomena za enakomeren regionalni razvoj Slovenije. Gre za prizadeta območja, katerim je ravno dokončanje avtocestnega omrežja eden od pogojev za hitrejši gospodarski razvoj, počasnejša gradnja pa pomeni še nadaljnje razvojno zaostajanje tega že tako nerazvitega dela Slovenije.

3. Komisija predlaga DARS-u kot izvajalcu gradnje in vzdrževanja omrežja avtocest, da počaka z izvedbenimi deli za izgradnjo cestninske postaje Ivančna Gorica do odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o vloženi zahtevi za oceno ustavnosti in zakonitosti tistega dela Odloka o letnem planu razvoja in vzdrževanja avtocest za leto 2003, ki se nanaša na izgradnjo omenjene cestninske postaje, da ne bi prišlo do nepotrebnih zapletov in stroškov.
4. Komisija predlaga, da se prednostno zgradi avtocestni odsek Slovenska Bistrica - Ormož preko Ptuja z obvozom, saj se bo zaradi predvidenega premika izgradnje avtocestnega odseka Fram - Hajdina v Slivnica - Draženci znatno zmanjšala frekvenca tovornega prometa v smeri Panonije, to pa je v nasprotju z interesi ptujskega območja.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k informaciji o odprtih vprašanjih v odnosih Republike Slovenije in Republike Hrvaške, BiH, Makedonije, Srbije in Črne gore

---

Komisija državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je 5. seji, dne 2. 7. 2003, obravnavala informacijo Ministrstva za zunanje zadeve o odprtih vprašanjih v odnosih Republike Slovenije in Republike Hrvaške, BiH, Makedonije, Srbije in Črne gore.

Vodja sektorja za sosednje države in Jugovzhodno Evropo Ida Močivnik se je uvodoma osredotočila na predstavitev skupnih točk v bilateralnih odnosih z navedenimi državami. Kot vzpodbudno je predstavila ugotovitev, da je gospodarsko sodelovanje Slovenije s temi državami izredno dinamično in da so pomembni gospodarski partnerji Slovenije. Podčrtala je pomembnost kapitalskih povezovanj in naložb za slovensko gospodarstvo, saj je Slovenija med vodilnimi tujimi investitorji v teh državah. Pomembno je sodelovanje na multilateralnem področju, kjer omenjene države pričakujejo podporo Slovenije pri vključevanju v mednarodne integracije in organizacije. V nadaljevanju je še predstavila odprta vprašanja v odnosih do posameznih držav Zahodnega Balkana.

Vodja slovenskega dela Stalne mešane komisije po SOPS Vojko Kuzma je predstavil strateške interese Slovenije v odnosih do Hrvaške in interes po njihovem razvijanju in poglobljanju v prihodnje. Opozoril je na aktualen politični položaj v tej državi in njegov vpliv na reševanje odprtih vprašanj na bilateralni ravni.

Glede na to, da so odnosi s Hrvaško najbolj razvejani, je bilo v razpravi članov komisije največ vprašanj in mnenj usmerjenih na odnose s to državo. Opozorjeno je bilo, da v primerjavi s slovensko, hrvaška stran bolj suvereno zastopa svoje interese na gospodarskem področju. Slovenska stran bi morala v pogajanjih bolj dosledno uveljavljati načelo recipročnosti. Na ravni gospodarskega sodelovanja je potrebno upoštevati vlogo malega gospodarstva pri razvijanju in poglobljanju tega sodelovanja. Izraženo je bilo mnenje, da Slovenija razume interes Hrvaške za članstvo v EU in ga nesporno lahko podpira. SOPS koristi obmejnemu prebivalstvu na obeh straneh meje. Slovenija lahko obžaluje, ker ne bo s primerno dinamiko zgradila mejnih prehodov za obmejni promet. Izraženo je bilo tudi mnenje, da bi morala Slovenija razreševanje odprtih vprašanj s Hrvaško zaostri v času turistične sezone glede na to, da sosednja država to konstantno počne v času po glavni turistični sezoni. V zvezi z državljani Republike Slovenije, ki po poreklu izvirajo iz drugih držav naslednic nekdanje SFRJ, je bilo opozorjeno na vprašanje poučevanja hrvaščine v slovenskih osnovnih šolah. Člani komisije so menili, da je sprejemljiva rešitev, da se ponudi kot izbirni drugi jezik na nivoju osnovnošolskega izobraževanja. Povedano je bilo, da je na razpolago dovolj kvalitetnih učbenikov za poučevanje tega jezika.

Člani komisije so po končani razpravi sprejeli naslednji **sklep**:

1. Komisija ugotavlja, da so v odnosih do držav Zahodnega Balkana odprta vprašanja, ki so posledica razpada nekdanje SFRJ in povzročajo slovenskemu gospodarstvu veliko škodo. Komisija podpira vse napore za intenzivnejše urejanje političnih in gospodarskih odnosov, pri čemer naj se izkoristijo naše prednosti in upošteva slovenske naložbe v nekdanji SFRJ.
2. Komisija poziva Ministrstvo za zunanje zadeve, da preuči možnosti prevzema posredniške vloge Slovenije med EU in državami Jugovzhodne Evrope.
3. V cilju prizadevanja za bolj naklonjen in odprt odnos do Slovenije, naj Ministrstvo za zunanje zadeve in diplomatsko konzularna predstavništva RS v tujini z ustreznimi ukrepi vzpodbujajo oblikovanje pozitivnega javnega mnenja v obravnavanih državah.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih - skrajšani postopek EPA 804-III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 3. seji, dne 2. 4. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Janezom Podobnikom.

Novelo zakona, ki jo je na podlagi odločbe Ustavnega sodišča RS, ki je razveljavilo celotno zakonsko poglavje o prometu s kmetijskimi zemljišči in jo je pripravila Vlada Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije zavrnil na redni seji dne 26.3. 2003 in to samo dva dni pred iztekom roka, ki ga je določilo Ustavno sodišče RS.

Komisija obžaluje, da je zaradi nesprejetja predloga zakona nastala velika pravna praznina na tem področju, kar pomeni, da trgovanje s kmetijskimi zemljišči poteka brez omejitev ter brez kakršnegakoli nadzora in usmerjanja prodaje.

Komisija zato podpira nov predlog zakona, ki ga je v zakonsko proceduro vložila skupina poslancev državnega zbora s prvopodpisanim Janezom Podobnikom, kakor tudi rešitve, s katerimi

predlagajo, da bi imel pri nakupu kmetijskih zemljišč prednost kmet mejaš pred kmetom zakupnikom, kar je v skladu s sprejeto Strategijo razvoja slovenskega kmetijstva, ki je bila sprejeta na seji državnega zbora dne 26. maja 1993, saj ta strategija daje prednost družinskim kmetijam pred kmetijskimi organizacijami.

V noveli predlaganega zakona komisija podpira tudi poglavje in rešitve o zakupu kmetijskih zemljišč, pri katerem pa naj ne bi veljal prednostni vrstni red, kakor to velja pri nakupu, temveč bi naj bil zakup povsem prost.

Komisija opozarja na možnost izvajanja 11. člena predloga zakona, ki s predlagano spremembo prvega odstavka 27. člena, da bi se za zakup uporabljale določbe 19. do 24. člena, ne pa tudi 23. člen, ki določa predkupne upravičence.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti in komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju - skrajšani postopek EPA 946-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti in Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji, dne 30.9.2003, obravnavali predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki ga je v zakonodajni postopek po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta predlog zakona **podprli**.

V razpravi so člani komisij opozorili na dejstvo, da predlagatelj s spremembo uvaja nove finančne obremenitve za kmete, o višini katerih pa sploh ni izdelal potrebnih izračunov in simulacij. Kmečkim zavarovancem, katerim se bodo naslednje leto z vstopom v Evropsko unijo že tako poslabšali pogoji poslovanja, predlagane zakonske spremembe prinašajo precejšnje dodatne finančne obveznosti. Zato se postavlja vprašanje, koliko kmetij se bo zaradi povečanih obveznosti moralo zapreti. Na drugi strani pa se ugotavlja, da je na področju socialnega in zdravstvenega varstva kmetov odprto mnogo nerazrešenih vprašanj.

Kljub predlagani zakonski spremembi v Sloveniji še vedno ostaja določeno število nosilcev kmetij, ki se v zdravstveno zavarovanje ne bodo mogli vključiti, ker ne dosegajo predpisane višine katastrskega dohodka. Za nosilce teh kmetij bi po veljavni zakonodaji morale poskrbeti občine, ki pa zanje nočejo plačevati prispevkov. Ta problem se je pričel zaostrovati z dvigom cenzusa za vstop v obvezno

pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetov, ker se zaradi njegovega bistvenega povečanja, kmetje niso več mogli vključevati v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Komisiji sta predlagali, da naj Ministrstvo za zdravje pred obravnavo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju v državnem zboru, izdela potrebne izračune in simulacije izračunov prispevkov za kmete, nosilce kmečkega gospodarstva in za člane kmečkega gospodarstva ter višine prispevkov za kmete, ki so obvezno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter kmete, ki so prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter primerjavo med sedanjim stanjem in novim stanjem s predlagano zakonsko spremembo.

Komisiji nadalje ugotavljata, da področje socialnega in zdravstvenega varstva kmetov in oseb, ki se preživljajo z delom na kmetijah, ni enotno in celovito urejeno ter predlagajo Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvu za zdravje, da to področje ob sodelovanju Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano temeljito proučita in zakonsko uredita.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Cvetko Zupančič.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z uvedbo informacijskega sistema "SIGMA" v NLB d.d.

Državni svet Republike Slovenije je na 10. seji, dne 24. 9. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) obravnaval vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z uvedbo informacijskega sistema "SIGMA" v NLB d.d. ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

- Država RS je večinski delničar v NLB d.d. in zato ima svoje predstavnike v organih upravljanja. Ali so predstavniki države dobili na vpogled predlog NLB d.d., da se kupi informacijski sistem "SIGMA"?
- Ali so predstavniki v tej zvezi podali svoje predloge ali pripombe?

- Ali drži podatek, da je nakup informacijskega sistema SIGMA stal NLB d.d. 20 milijard SIT in da to ni končna vsota?
- Koliko bodo znesli stroški za sanacijo pomanjkljivega informacijskega sistema in vzpostavitev kvalitetnega stanja?
- Ali bo RS zahtevala odgovornost tistih, ki so odločali o nakupu navedenega informacijskega sistema?

Obrazložitev:

Informacijski sistem, ki ga je uvedla NLB d.d., že nekaj mesecev ne deluje. To povzroča uporabnikom storitev NLB d.d. velike nevšečnosti in škodo. Banka je vedela kdaj mora preiti na nov sistem transakcijskih računov, vendar ni ravnala pravilno. Napake v bančnem sistemu pa imajo škodljive posledice za vse uporabnike.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanje odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z informacijskim sistemom "Sigma" v NLB d.d.

Spoštovani g. Jože Ilc, najlepše se vam zahvaljujemo za vaša vprašanja v zvezi z informacijskim sistemom "Sigma" v NLB d.d.

Uvodoma ugotavljate, da je država Republika Slovenija večinski delničar v NLB d.d. in ima zato svoje predstavnike v organih upravljanja.

Republika Slovenija ni večinski delničar v NLB d.d. in ima seveda zaradi tega dejstva bistveno manj možnosti pri svojem neposrednem uveljavljanju oziroma angažiranju v organih upravljanja banke. NLB d.d. je v letu 2002 uspešno sklenila program privatizacije z izvedbo specifičnega modela, ki temelji na iskanju ustreznega skupnega imenovalca med tradicijo delovanja v Sloveniji in širšem okolju jugovzhodne Evrope ter vpeljavo nekaterih novih poslovnih usmeritev ter še bolj učinkovitega korporativnega upravljanja Banke in skupine NLB d.d.

Lastniki banke so: Republika Slovenija (36%), KBC (34%), EBRD (5%), KAD (5%), SOD (5%) ter drugi slovenski delničarji (15%). Republika Slovenija v skladu s pozitivno zakonodajo in statutom banke tako uveljavlja svoje pravice na vsakokratni skupščini delničarjev v sorazmerju s številom delnic. Neposredni nadzor nad delom uprave in tekočim poslovanjem banke opravlja nadzorni svet v skladu s svojimi pristojnostmi.

Novi nadzorni svet, ki odraža sedanjo lastniško strukturo, je bil izvoljen na skupščini delničarjev septembra 2002. Nadzorni svet je sestavljen iz enajstih članov: Anton Žunič (predsednik), Uroš Slavinec (namestnik predsednika), Herman Agnessens, Frans Florquin, Zvone Ivanušič, Igor Kušar, Dirk Mapeav, Victor Pator, Metka Tekavčič in David Michael Truman.

Nadzorni svet posebno pozornost posveča razvoju informacijskega sistema, kakovosti storitev, upravljanju tveganj ter razvoju novih produktov, je še posebej pozoren na rezultate obstoječih hčerinskih družb NLB d.d. tudi iz vidika njihovega prilagajanja strategiji in politikam NLB d.d.

Nadzorni svet od uprave NLB d.d. redno zahteva poročila, poleg poslovnih rezultatov in ostale o razvoju informacijskega sistema (IT). Posebej se je kvaliteta IT podpore poslovanju izpostavila ob uvedbi transakcijskih računov v mesecu juliju 2003. Takrat (julija 2003) je Nadzorni svet zahteval od uprave NLB d.d., da mu dnevno poroča o izvajanju akcijskega načrta prehoda na transakcijske račune in zahteval revizijo informacijskega sistema NLB d.d. Namen izvajanja akcijskega načrta je vzpostaviti čimprejšnje normalno delovanje vseh poslov na področju poslovanja z občani. Namen revizije je bil ugotoviti celovito stanje informacijske tehnologije iz vidika: platforme IT, funkcionalnosti, migracij podatkov, stroškov in korporativnega

upravljanja na področju IT. Nadzorni svet je obravnaval poročilo družbe Accenture, ki je to revizijo izvedla na svoji seji 29. 10. 2003. Poročilo je bilo narejeno profesionalno in objektivno. Na tej seji je Nadzorni svet upravo NLB d.d. zadolžil, da pripravi odzivno poročilo in še posebej pazljivo izdelava časovni načrt razvoja IT v NLB d.d., pri čemer mora upoštevati priporočila revizorjev.

Kot vam je poznano je predsednik uprave NLB d.d. odstopil zaradi težav ob uvedbi novih osebnih računov.

Nadzorni svet se je na svoji seji 29. 10. 2003 odločil imenovati dodatnega člana uprave NLB d.d., ki bo odgovoren za informacijsko tehnologijo.

Z vidika delničarja Republika Slovenija med letom ne predvideva ukrepanja glede posameznih stroškov poslovanja, smatramo pa, da projekt Sigma brez dvoma zahteva izredno poročanje delničarjem ob zaključku poslovnega leta.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z nakupom operacijskih miz v Kliničnem centru Ljubljana

---

Državni svet Republike Slovenije je na 10. seji, dne 24. 9. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) obravnaval **vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z nakupom operacijskih miz v Kliničnem centru Ljubljana** ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Uradu Vlade Republike Slovenije za preprečevanje korupcije, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

- Ali je Urad Vlade RS za preprečevanje korupcije v okviru svoje pristojnosti ukrepal v zadevi nakupa operacijskih miz, ki jih je nabavil Klinični center Ljubljana?
- Ali je urad navedeno zahtevo obravnaval aktivno ali pa samo sprejema razne informacije in jih posreduje naprej?
- Ali je urad predlagal konkretni kazenski ali drug ustrezen postopek?

Obrazložitev:

V javnost prihajajo nova poročila o nakupu operacijskih miz v Kliničnem centru Ljubljana. Nakup novih operacijskih miz je stal 1,1

milijarde tolarjev. Po podatkih komisije, ki je opravila upravni nadzor izhaja, da je bil nakup izpeljan skrajno nenavadno, mimo postopkov in škodljivo za kupca. Skupni prihranki bi lahko znašali kar 605 milijonov tolarjev. Operacijske mize so bile tako plačane po najmanj še enkrat višji ceni. Navedeni podatki vzbujajo dvom v kvalitetno izpeljan postopek nakupa operacijskih miz. Postavlja se utemeljen sum, da so osebe oziroma organi, ki so bili pristojni za nakup ravnali skrajno neodgovorno, nestrokovno in malomarno.

Razlika v ceni pa vzbuja resne pomisleke, da je prisotna korupcija pri tistih, ki so odločali o nakupu.

V tem primeru pa je Urad Vlade RS za preprečevanje korupcije pristojen, da ustrežno ukrepa in opravi tiste naloge, za katere je bil ustanovljen.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Uradu Vlade Republike Slovenije za preprečevanje korupcije, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanje odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR URADA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z nakupom operacijskih miz v Kliničnem centru Ljubljana

---

Urad Vlade Republike Slovenije za preprečevanje korupcije je v okviru svojih pristojnosti storil vse, kar je bilo mogoče, v smeri učinkovitega ukrepanja v zadevi nakupa operacijskih miz, ki jih je nabavil Klinični center Ljubljana. Pristojnosti urada so razvidne iz Sklepa o ustanovitvi, delovnem področju in organizaciji Urada Vlade RS za preprečevanje korupcije (Ur.l. RS, št. 58/01).

Urad vse zadeve, ki jih prejme v obravnavo, torej tudi zadevo v zvezi z nakupom operacijskih miz, obravnava aktivno. Vselej poskuša v okviru svojih pristojnosti pridobiti vse možne informacije in podatke, pri čemer sodeluje z državnimi in drugimi organi in institucijami, kot tudi s posamezniki. Zadeve urad posreduje naprej v vseh tistih primerih, ko se izkaže, da so za njihovo obravnavanje pristojne druge institucije (npr. policija, tožilstvo), pri čemer pa vselej prosi za povratno informacijo. Primarna naloga urada v vseh primerih je, da ugotovi sistemske nepravilnosti in pripravi predloge za njihovo odpravo.

Na enak način je urad ravnal tudi v konkretnem primeru. S strani Ministrstva za zdravje je bilo uradu v mnenje poslano poročilo komisije, ki je opravila upravni nadzor v Kliničnem centru, urad je to poročilo temeljito proučil, se seznanil še z drugimi dostopnimi informacijami in s svojim stališčem, mnenjem in predlogi za nadaljnje postopanje seznanil ministra za zdravje. Ker je minister za zdravje predlagal vse konkretne postopke, ki bi jih sicer predlagal tudi urad, teh predlogov ni potrebno ponavljati.

Za boljše razumevanje sistemskega pristopa, ki ga izvaja urad, v tem primeru do zdravstvenega sistema in korupcije kot celote, v prilogi pošiljamo tudi gradivo, ki smo ga pripravili v ta namen. V okviru vlade s tem gradivom razpolagajo institucije, ki ga lahko uporabijo kot podlago za ukrepanje v smeri izboljšanja stanja na tem področju.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA OKOLJE, PROSTOR IN ENERGIJO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s podpisano pogodbo za toplotno obdelavo živalskih odpadkov ter začasno skladiščenje pred sežigom

---

Iz vsebine vprašanj, ki jih Ministrstvu za okolje, prostor in energijo zastavlja državni svetnik Jože Ilc je razvidno, da gre za vsebine, ki jih je nekajkrat v letu 2001 in 2002 obravnaval Državni zbor Republike Slovenije, Vlada Republike Slovenije, pa je na podobna vprašanja v zvezi z ravnanjem s klavničnimi odpadki odgovarjala tudi Ustavnemu sodišču Republike Slovenije,

Z namenom, da v odgovorih na zastavljena vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca ne pride do reinterpreteracije dogodkov in dejanj, ki so se dogajali in dogodili v letu 2001, vam pošiljam urejeno in zbrano gradivo, na podlagi katerega je bila o ravnanju s klavničnimi odpadki seznanjena zakonodajna in sodna veja oblasti v naslednjem obsegu:

- Odgovor na interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za okolje in prostor, 25. 10. 2001, vključno s kopijo pogodbe o naročilu za toplotno obdelavo živalskih odpadkov zaradi začasnega skladiščenja pred sežiganjem in drugih v zvezi z zadevo KOTO pomembnih dokumentov,

- Odgovor Komisiji Državnega zbora RS za nadzor proračuna in drugih javnih financ, 15. 3. 2001;
- Mnenje o pobudi za oceno ustanovitvi in zakonitosti Uredbe o načinu, predmetu in pogojih opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s klavničnimi odpadki in kužnim materialom živalskega porekla (Ur.l. RS, št. 13/98, 31/00, 84/01) in Uredbe o načinu, predmetu in pogojih opravljanja gospodarske javne službe toplotne obdelave klavničnih odpadkov in kužnega materiala živalskega porekla (Ur.l. RS, št. 11/01, 58/01 in 84/01) in Sklepa o določitvi tarife za oceno storitev opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s klavničnimi odpadki kužnim materialom živalskega porekla, posredovano Ustavnemu sodišču RS.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 6/2003.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Marjana Maučeca za **ukinitev veterinarske pristojbine - potnih listov, ki so predpisani v Uredbi o pristojbinah na področju veterinarstva**

Državni svet Republike Slovenije je na 9. seji, dne 9. 7. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) obravnaval pobudo **državnega svetnika Marjana Maučeca** za ukinitve veterinarske pristojbine - potnih listov, ki so predpisani v Uredbi o pristojbinah na področju veterinarstva (Ur.l. RS, št. 39 z dne 23.5.2001) ter na podlagi prvega odstavka 56. zakona o državnem, svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za ukinitve veterinarske pristojbine - potnih listov, ki so predpisani v Uredbi o pristojbinah na področju veterinarstva (Ur.l. RS, št. 39 z dne 23.5.2001).

Obrazložitev:

Ukinitve veterinarske pristojbine - potnih listov, ki so predpisani v Uredbi o pristojbinah na področju veterinarstva (Ur.l. RS, št. 39/23 z dne 23. 5. 2001), Državni svet Republike Slovenije predlaga zato, ker so nekatere zadeve v uredbi opredeljene večkrat, kar kmetu prinaša dodatne stroške, zato bi jih bilo potrebno poenostaviti, poleg tega pa Evropska unija takšne ureditve ne pozna.

***

Državni svet predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) nanjo odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za ukinitve veterinarskih pristojbin

---

Zakon o veterinarstvu (ZVet-1, Ur.l. RS, št. 33/01) v 16. členu določa, da mora žival v prometu spremljati veterinarsko spričevalo, s katerim se potrjuje zdravstveno stanje živali oziroma potrjuje, da na mestu izvora živali ni bila ugotovljena določena kužna bolezen, ki se lahko prenese z njimi. To pomeni, da mora veterinar žival pregledati pred izdajo veterinarskega spričevala in ne pred izdajo potnega lista kot to zmotno navaja predlagatelj. Potni list ni dokument, ki bi bil identičen veterinarskemu spričevalu, saj se z njim ne dokazuje zdravstvenega stanja živali, temveč le evidentira premike živali. Promet z živalmi je po 20. členu ZV-et-1 dovoljen le, če je bil na mestu izvora živali

opravljen veterinarski pregled. Za predpisana veterinarska spričevala se po 49. členu plača pristojbina. Višino pristojbine in način njihovega zaračunavanja je določena v Pravilniku o pristojbinah na področju veterinarstva (Ur.l. RS, št. 26/2003 in 29/2003). Ukinitve pristojbin glede na obseg zagotavljanja zdravstvenega varstva živali in obveznost veterinarskih pregledov ni mogoča. Iz pristojbin se namreč plačuje odvoz poginulih živali ter brezplačna preventivna cepljenja in diagnostične preiskave. Glede na navedeno, zahteva pobudnika, da se ukine plačilo pristojbin in s tem prevali stroške na proračun Republike Slovenije, ni utemeljena.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Antona Kampuša na kakšni podlagi so plačani delavci, zaposleni v Zavodu za gozdove Slovenije

---

Državni svet Republike Slovenije je na 7. seji, dne 11. 6. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Antona Kampuša** na kakšni podlagi so plačani delavci, zaposleni v Zavodu za gozdove Slovenije ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Antona Kampuša in predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje prouči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Antona Kampuša se glasi:

Na kakšni podlagi so plačani delavci, zaposleni v Zavodu za gozdove Slovenije, ker po mnenju Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano le-ti niso delavci v upravnem organu.

Obrazložitev:

1. Delavci Zavoda za gozdove Slovenije opravljajo svoje delo v skladu s svojimi letnimi plani, ki jih potrjuje Svet ZGS in ustanovitelj, torej Vlada RS. Količinsko in kakovostno so planirana dela na ravni zastavljenega. Zaposleni v ZGS pa se kljub temu, da delo kvalitetno opravijo, ne morejo znebiti občutka, da zato ne prejmejo ustreznega plačila in to v višini, ki jim pripada po veljavni zakonodaji. Resorno Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano jih prepričuje, da gre za pomanjkanje denarnih sredstev, vendar s tem odgovorom zaposleni v ZGS niso zadovoljni.

2. Uredba o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade RS in upravnih organih (Ur.l. RS, št. 35/96 in dopolnitve) je delavce ZGS obšla, saj po mnenju MKGP zaposleni delavci ZGS niso delavci v upravnem organu.
3. Zaposleni v ZGS od leta 1996 naprej niso dobili dodatkov, njihovi prejemki niso sledili dovoljeni rasti plač in so zaradi tega nastali veliki razkoraki v prejemkih do plač zaposlenih v drugih upravnih organih.
4. Najnižje plače zaposlenih v ZGS so danes znane tako v Uradu za plače v javnem sektorju, kot tudi na MKGP.
5. Zlasti je še vprašljivo, zakaj niti pri zadnjih uskladitvah ob koncu lanskega leta delavci ZGS niso dobili nič in so bili tako še dodatno prikrajšani, pa tudi poznejše (letošnje) povišanje količnikov za 0,15 je pri gozdarjih izostalo.
6. Zaposleni v ZGS si glede izplačanih plač želijo izenačitve z drugimi sebi primerljivimi profili (kmetijska svetovalna služba, veterinarji ...) v okviru MKGP.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje prouči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 4/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA NOTRANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Antona Kampuša glede plač delavcev, zaposlenih v Zavodu za gozdove Republike Slovenije

---

V zvezi z zastavljenim vprašanjem državnega svetnika Antona Kampuša vam podajamo naslednji odgovor:

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v svojem dopisu št. 322-33/2002 z dne 19.2.2002 Državnemu zboru, Odboru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z vrednotenjem dela zaposlenih v javni gospodarski službi odgovorilo, da se za navedeno vrednotenje smiselno, toda striktno uporabljajo predpisi, ki veljajo za državne organe, torej tudi Uredba o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade RS in upravnih organih. Določila Uredbe veljajo do začetka uporabe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS), to je do 1.1.2004. Ministrstvo kljub danemu tolmačenju, določil gornje Uredbe v svojih finančnih načrtih ni upoštevalo.

ZSPJS v drugem členu določa, kdo sestavlja javni sektor. V Pravilniku o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 46/03, je v delu, kjer so navedeni posredni uporabniki proračuna s področja kmetijstva in gozdarstva, naštet tudi Zavod za gozdove Republike Slovenije. To pomeni, da so zaposleni v Zavodu za gozdove

posredni uporabniki proračuna in da se bodo zanje, z dnem začetka uporabe ZSPJS, določale plače v skladu s tem zakonom.

Na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je bil v juliju 2003 sestanek, na katerem so sodelovali predstavniki Zavoda za gozdove Republike Slovenije, predstavniki sindikatov in predstavniki Urada za sistem plač v javnem sektorju. Potrjeno je bilo, da se tudi za zaposlene v Zavodu za gozdove uporablja Uredba o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade RS in upravnih organih, kar se bo izvedlo na podlagi dopolnjene sistemizacije, ki je bila poslana kadrovski službi Vlade RS v odobritev in za kar so tudi zagotovljena sredstva z rebalansom proračuna ministrstva.

V Kolektivni pogodbi za javni sektor pa bo z uvrščanjem orientacijskih delovnih mest v plačne razrede omogočena primerljivost plač med delovnimi mesti v okviru celotnega javnega sektorja, kar bo dokončno izvedeno z začetkom uporabe zakona o sistemu plač v javnem sektorju. S tem bo dokončno urejen status zaposlenih v Zavodu za gozdove Republike Slovenije.

ODGOVOR SLUŽBE VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA STRUKTURNO POLITIKO IN REGIONALNI RAZVOJ

Na vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka v zvezi z uvedbo davčnih olajšav za poslovne subjekte na obmejnih občinah

Državni svetnik mag. Zlatko Jenko je na 9. seji Državnega sveta RS dne 9.7.2003 na Službo Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj naslovil dve vprašanji:

V prvem vprašanju sprašuje po kakšnih kriterijih je služba uvrstila občino Ilirska Bistrica med območja, ki nimajo posebnih razvojnih problemov in območja, ki niso ekonomsko šibka. V obrazložitvi navaja razvojno stagnacijo občine, povečevanje števila nezaposlenih, neugodno, demografsko sliko, povečevanje odtoka delovne sile in ukinjanje izpostav državne uprave oziroma storitvenih dejavnosti višje ravni (npr. srednja šola). Občina Ilirska Bistrica sodi med obmejne občine katerim bi država morala posvečati posebno pozornost zaradi uvajanja režima schengenske meje. Mag. Zlatko Jenko navaja, da izpad občine iz statusa območij s posebnimi razvojnimi problemi onemogoča vsem v občini Ilirska Bistrica kandidiranje za sredstva namenjena spodbujanju skladnega regionalnega razvoja kot tudi za sredstva strukturnih in kohezijskega sklada Evropske unije.

V drugem vprašanju državni svetnik mag. Zlatko Jenko sprašuje ali se v okviru posebnih razvojnih spodbud pripravila uvedba davčnih olajšav za poslovne subjekte kot nosilni instrument strukturne politike na obmejnih območjih (sedanja meja z Republiko Hrvaško - bodoča južna meja EU).

Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj v času svojega delovanja od decembra leta 2002, ko je prevzela odgovornost za vodenje regionalne politike, ni spreminjala Uredbe o vrednosti meril za določitev območij s posebnimi razvojnimi problemi in določitvi občin, ki izpolnjujejo ta merila (Ur.l. RS, št.59/00), po kateri je občina Ilirska Bistrica uvrščena med razvojno omejevana obmejna območja.

Uredba v 4. členu določa, da mora ministrstvo, pristojno za razvoj, enkrat letno preverjati izpolnjevanje posameznih meril in po potrebi predlagati spremembe uredbe. V skladu s tem določilom je bila letos narejena analiza izpolnjevanja posameznih meril po občinah. Analiza, opravljena na zadnjih razpoložljivih podatkih za merila je pokazala, da se je število občin, ki izpolnjujejo merila nekoliko povečalo. Ob sprejemu uredbe je merila izpolnjevalo 129 občin, v letu 2003 pa jih izpolnjuje 130 občin. Temu ustrezno se je povečal tudi delež prebivalstva (z 48,7% na 49%) in delež površine (s 57,2% na 59,4%). Glede statusa občine Ilirska Bistrica tudi - po novejših izračunih - ni sprememb in torej še sodi med prednostna območja regionalne politike.

Tudi dostop do sredstev evropskih strukturnih in kohezijskega sklada je omogočen vsem območjem v državi, saj je Republika Slovenija v celoti uvrščena med območja Cilja 1. Slovenija je pripravila Enotni programski dokument za obdobje 2004-2006, v katerem je opredelila tri prednostne naloge - 1. Spodbujanje konkurenčnosti podjetniškega sektorja, kamor sodi tudi razvoj podeželja, 2. Razvoj človeških virov in zaposlovanja; 3. Razvoj ekonomske infrastrukture in sicer predvsem poslovnih con z ustreznimi okoljsko, transportno in telekomunikacijsko infrastrukturo. Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj je ob pripravi Programskega dopolnila za Enotni programski dokument, ki podrobneje določa vrste spodbujevalnih ukrepov, vsa ministrstva opozorila na specifično problematiko območij s posebnimi razvojnimi problemi, zlasti obmejnih območij Slovenije ter preverjala ustreznost predvidenih ukrepov z vidika prioritete izraženih v regionalnih razvojnih programih. Prepričani smo, da je nabor ukrepov

oblikovan tako, da bo ob pripravi kvalitetnih projektov omogočil občinam realizacijo prednostnih razvojnih projektov.

V zvezi z drugim vprašanjem in deloma tudi v navezavi na prvo vprašanje lahko pojasnimo, da je Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj, s ciljem spremljanja učinkov regionalne politike, pripravila Poročilo o regionalnem razvoju 2003, ki je trenutno v postopku obravnave v Vladi RS, njegov sprejem pa pričakujemo na eni prvih sej vlade v septembru. V poročilu podajamo analizo uporabe instrumentov regionalne politike. Glede določanja splošne ravni razvitosti na ravni občin v poročilu predlagamo proučitev možnosti, da se ta instrument nadomesti s strokovno korektnjšim ugotavljanjem razvitosti na ravni širših območij medobčinskega sodelovanja. Med instrumenti, ki jih je predvidel Zakon o spodbujanju - skladnega regionalnega razvoja in za katere poročilo ugotavlja, da niso zaživel v predvidenem obsegu, so tudi davčne olajšave. Do njih se je negativno opredelila Strategija gospodarskega razvoja Slovenije tako, da jih tudi Strategija regionalnega razvoja Slovenije v obdobju do leta 2006 ne predvideva kot posebnega instrumenta. Razlogi so predvsem: javnofinančni razlogi, enotnost in preglednost davčnega sistema, relativno majhno teritorialno območje in že obstoječa nizka splošna davčna obremenjenost, praktične izkušnje iz pretekle uporabe tega instrumenta v Sloveniji in tujini itd. Pričakujemo, da bo poročilo po sprejemu na vladi, obravnavano v pristojnih delovnih telesih državnega zbora, kar bo omogočilo širšo razpravo o ustreznosti uporabljenih instrumentov regionalne politike ter možnostih za uvedbo novih ukrepov za pospeševanje razvoja v območjih s posebnimi razvojnimi problemi.

Obmejna območja so v Strategiji regionalnega razvoja Slovenije opredeljena kot ciljna območja regionalne politike in kot takšna že deležna posebnih spodbud regionalne politike. Vlada RS je v tem okviru že doslej namenjala pozornost obmejnimi območjem z Republiko Hrvaško, saj le-ta večinoma zaostajajo v razvoju. Te aktivnosti se v letošnjem letu še krepijo oziroma prilagajajo novo nastajajočem mejnem režimu in dejstvu, da se instrumenti domače regionalne politike postopoma vključujejo v sistem strukturnih skladov Evropske unije.

Javni sklad za regionalni razvoj že vrsto let izvaja javne razpise za sofinanciranje novih podjetniških investicij ob meji s Hrvaško. Upravičenci so gospodarske družbe, samostojni podjetniki in obrtniki ter začetniki, ki izvajajo investicijo. Lani je bilo za ta namen dodeljenih 350 milijonov ugodnih posojil in 100 milijonov nepovratnih sredstev. Letošnji finančni načrt javnega sklada predvideva povečanje sredstev za ta namen na 600 mio SIT, od tega 450 mio SIT za posojila in 150 mio SIT za nepovratna sredstva.

V okviru odpravljanja negativnih posledic novega mejnega režima z Republiko Hrvaško je Ministrstvo za gospodarstvo v letih 2001 in 2002 izvedlo razpisa za sofinanciranje malih neinfrastrukturnih projektov, na katera so lahko kandidirale vse občine, ki mejijo neposredno z Republiko Hrvaško in se hkrati uvrščajo v območja s posebnimi razvojnimi problemi. Leta 2001 je bilo odobrenih 30 vlog v skupni višini 90 milijonov SIT, lani pa 25 vlog v skupni višini 80 milijonov SIT.

Že lani smo začeli s pripravami na vključitev Hrvaške v programe Evropske unije s področja čezmejnega sodelovanja. Sofinancirali smo pripravo strokovnih podlag za Strateški programski dokument o

čezmejnem sodelovanju s Hrvaško v vrednosti 7.900.000,00 SIT. Študijo je izdelal Podjetniški center Novo mesto, svetovanje in razvoj d.o.o. Poleg tega je bilo za izdelavo Analize prostorskih možnosti razvoja obmejnih območij s Hrvaško porabljenih dodatnih 1.890.000,00 SIT proračunskih sredstev. Izvajalec je bil Inštitut za geografijo iz Ljubljane. Te aktivnosti so omogočile, da bomo lahko letos v okviru predpristopne pomoči Phare dokončali Strateški dokument 2004-2006 za program Interreg - CARDS. Ta dokument bo podlaga za bodoče črpanje sredstev Interreg III-a, v okviru katerega bo mogoče začeti izvajati skupne projekte s Hrvaško že s 1.1.2004.

Sporazum o obmejnem prometu in sodelovanju (SOPS) s Hrvaško predvideva ustanovitev turističnih con v obmejnem prostoru, kjer bo lahko uveljavljen (kljub schengenu) režim prehoda s turističnimi dovolilnicami. Seveda pa je te cone potrebno vzpostaviti pred uveljavitvijo schengena (argument zatečenega stanja). Na Slovenski strani smo k temu projektu pristopili še posebej aktivno. Ustanavljanje con na terenu je v teku. Podpisujejo se pisma o namerah s strani zainteresiranih obmejnih občin na obeh straneh meje, iz proračunskih sredstev smo že financirali izdelavo logotipa oziroma celotne grafične podobe turističnih con. V okviru razpisa za sofinanciranje malih - ne infrastrukturnih projektov v letu 2003 v višini 80 mio SIT (Ur.l. RS, št.75, z dne 1.8.2003) smo posebno pozornost namenili ravno sofinanciranju vzpostavitve omenjenih turističnih con, izdelavi in postavitvi informativnih označb, informacijskih središč, turističnih kart in katalog.

V pristopnih pogajanjih je Slovenija dobila finančno pomoč tudi za vzpostavljanje zunanje meje Evropske unije. Pomoč je namenjena gradnji mejnih objektov, nakupu opreme in usposabljanju mejnih služb. Prizadevamo si, da bi ob tem rešili tudi del problemov infrastrukturne oskrbe prebivalstva v neposredni bližini mejnih prehodov. Gre za možnost izgradnje skupnih kanalizacijskih sistemov, parkirišč, komunikacijskih in informacijskih povezav, vodooskrbo in druge podoben projekte, ki jih je mogoče povezati s komunalnim opremljanjem in gradnjo mejnih prehodov. V okviru tega projekta smo z občinami in Servisom skupnih služb vlade, ki je investitor mejnih prehodov, pripravili seznam možnih investicij. V razreševanje te problematike smo vključili tudi Javni sklad za regionalni razvoj, ki je objavil razpis (Ur.l. RS, št.57-59, z dne 20.6.2003) v višini 65 mio SIT za sofinanciranje priprave projekta dokumentacije za infrastrukturne investicije občin v povezavi z izgradnjo mejnih prehodov z Republiko Hrvaško.

---

*Vprašanje državnega svetnika
mag. Zlatka Jenka je bilo objavljeno
v Poročevalcu državnega sveta,
št. 6/2003*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE, Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

na pobudo državnega svetnika Jožefa Jeraja za obravnavo zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja

---

Zahvaljujemo se za prejeti dopis z dne 16.7.2003. V zvezi s pobudo svetnika g. Jožefa Jeraja Vam sporočamo, da Urad že aktivno sodeluje pri pripravah za Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci izven naših meja.

---

*Pobuda državnega svetnika
g. Jožefa Jeraja je bila objavljena
v Poročevalcu državnega sveta 6/2003.*

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na pobudo državnega svetnika Jožefa Jeraja za obravnavo zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja

---

Državni svetnik Jožef Jeraj je dne 1.7.2003 Komisiji za mednarodne odnose in evropske zadeve Državnega sveta predlagal, da sprejme iniciativo za začetek postopka sprejemanja zakona o odnosih RS s Slovenci izven naših meja. Pobudo je DS RS obravnaval na 9. seji dne 9.7.2003 in jo podprl ter jo dne 10.7.2003 posredoval Vladi RS v preučitev in odgovor.

V obrazložitvi pobude državni svetnik Jožef Jeraj navaja, da to področje ni zakonsko urejeno, kljub številnim slovenskim organizacijam, ki delujejo zunaj naših meja. Ob obisku delegacije DS na Koroškem 25.4.2003 so ga predstavniki slovenske skupnosti lopozorili na velika pričakovanja glede tega zakona. Osnutek zakona o odnosih RS s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja, se trenutno nahaja v strokovni presoji parlamentarne službe za zakonodajno-pravne zadeve. Tako je bilo dogovorjeno na Komisiji DZ RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, ki je tudi pobudnik in nosilec ter koordinator aktivnosti, povezanih z oblikovanjem zadevnega zakona.

Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu želi prispevati k čim boljšemu zakonskemu besedilu. Sedanjemu besedilu so potrebni še nekateri popravki predvsem zaradi slabih izkušenj, ki so se pojavile ob sprejemu podobnega zakona na Madžarskem. Urad je za mnenje in ustrezne spremembe prosil pravno službo Ministrstva za zunanje zadeve. Svoje mnenje k besedilu bodo dale tudi druge službe in ustrezni organi Vlade RS. Po končanem postopku pravne verifikacije bo Urad svoje mnenje odstopil Komisiji državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, ki bo vodila vse nadaljnje aktivnosti v zvezi z zakonom.

---

*Pobuda državnega svetnika
Jožefa Jeraja je bila objavljena
v Poročevalcu državnega sveta
št. 6/2003*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

Na vprašanje državnega svetnika Cvetka Zupančiča glede zdravstvenega zavarovanja kmetov za poln obseg pravic

---

Državni svet Republike Slovenije je na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve naslovil pisno svetniško vprašanje g. Cvetka Zupančiča, ki sprašuje, zakaj se kmetje, ki prostovoljno vstopijo v sistem obveznega pokojninskega zavarovanja, ne morejo tudi zdravstveno zavarovati za poln obseg pravic (tudi za nadomestilo dohodka od bolezni ali poškodbe pri delu, ter za pogrebno in posmrtno), čeprav so pripravljeni plačati ustrezne prispevke.

Vprašanje, ki ste ga naslovili na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, se v celoti nanaša na zdravstveno zavarovanje in spada v pristojnost Ministrstva za zdravje, ki ste mu vprašanje poslali kot drugemu naslovniku. Odgovor je Ministrstvo za zdravje poslalo našemu ministrstvu, zato vam ga v prilogi odstopamo. V zvezi z navedeno problematiko smo se v preteklih letih večkrat sestali na Ministrstvu za zdravje, Zavodu za zdravstveno zavarovanje pa smo poslali tudi pisna pojasnila o pokojninskem in invalidskem zavarovanju kmetov.

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur.l. RS, št. 26/03-uradno prečiščeno besedilo - ZPIZ-1-UPB) v 16. členu določa, da se kmetje in člani kmečkih gospodarstev ter druge osebe, ki v Republiki Sloveniji samostojno opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic, obvezno zavarujejo, če ob vložitvi prijave v zavarovanje:

- niso mlajši od 15 let in imajo zdravstveno sposobnost za opravljanje kmetijske dejavnosti, ki jo ugotavlja služba medicine dela, in
- na zavarovanega člana dosega najmanj tolikšen katastrski dohodek ali drug dohodek kmečkega gospodarstva, ki ustreza znesku minimalne plače.

ZPIZ-1-UPB torej določa, da je zavarovanje za citirane kategorije obvezno. Če bi se kmet (iz 16.člena) želel pokojninsko in invalidsko zavarovati iz drugega naslova, to ne bi bilo mogoče (izjema 25. člen ZPIZ-1, če bi šlo za podlago, ki je v zakonu navedena pred 16. členom). Zakonodajalec je torej presodil, da je z uredbo določena višina katastrskega dohodka limit, da je zavarovanje obvezno.

V 34. členu je zakonodajalec predvidel možnost prostovoljne vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje. In sicer se lahko državljani Republike Slovenije, ki so dopolnili 15 let starosti, in niso obvezno zavarovani, prostovoljno vključijo v obvezno zavarovanje po tem zakonu v času, ko opravljajo samostojno kmetijsko dejavnost in ne izpolnjujejo pogojev iz druge alineje prvega odstavka 16. člena tega zakona.

Na podlagi 34. člena ZPIZ-1-UPB torej oseba "le" prostovoljno vstopi, potem pa je obvezno zavarovana in ima povsem enake obveznosti in pravice, kot oseba po 16. členu ZPIZ-1. Zakonodajalec je torej presodil, da je prav, da imajo osebe, ki sicer ne dosežejo višine katastrskega dohodka, na podlagi katere bi se morale zavarovati možnosti, da se tudi zavarujejo kot kmetje.

Osebe, zavarovane po 34. členu, praviloma same plačujejo prispevke in si same izbirajo osnovo za plačilo prispevkov, omejene so samo z najnižjim obveznim prispevkom. Tako je tudi kmetom dana možnost, da se zavarujejo za ožji obseg pravic, če ne zmorejo plačila prispevkov od višje osnove. To pa seveda ne pomeni, da osebe, zavarovane po citiranem členu ne bi mogle biti zavarovane za enak obseg pravice kot osebe po 16. členu ZPIZ-1-UPB, imajo samo možnost, da plačujejo nižje prispevke, če višjih ne zmorejo.

Zavarovanci-kmetje, zavarovani na podlagi 16. člena ZPIZ-1-UPB kot tudi zavarovanci-kmetje, zavarovani na podlagi 34. člena ZPIZ-1-UPB, so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani in med njimi ne obstajajo razlike.

Vprašanje državnega svetnika Cvetka Zupančiča je objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 6/2003

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana za zakonsko celovito ureditev invalidskega zakonskega in zdravstvenega varstva oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov

---

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16.4.2003 obravnaval pobudo državnega svetnika Zoltana Jana in sprejel sklep, da podpira njegovo pobudo, naj Vlada Republike Slovenije oz. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvo za zdravje pripravijo zakonske rešitve, ki bodo celovito uredile invalidsko in zdravstveno varstvo oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov.

Položaj invalidov v Republiki Sloveniji je urejen v različnih predpisih. To področje med drugim urejajo:

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur.l. RS, št.106/99, 72/00 in 81/00, 124/00, 52/01, 109/01, 11/02, 108/02 pr.b., 110/02, 114/02, 29/03 in 63/03), Zakon o usposabljanju in zaposlovanju invalidov (Ur.l. SRS, št.41/76), Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Ur.l. SRS, št.41/83), Zakon o usmerjanju

otrok s posebnimi potrebami (Ur.l. RS, št.54/00), Zakon o vojnih invalidih (Ur.l. RS, št.63/95, 19/97 in 21/97), Zakon o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991 (Ur.l. RS, št. 49/97).

Kljub navedenemu, pa obstajajo v naši družbi invalidi, ki tega statusa po obstoječi zakonodaji nimajo urejenega in na katere se nanaša sklep Državnega sveta Republike Slovenije. V to skupino sodijo osebe, ki so utrpеле telesno okvaro še preden so se pokojninsko invalidsko zavarovale, osebe, ki so zavarovane za ožji obseg pravic iz pokojninsko invalidskega zavarovanja, osebe, ki so imele oz. še imajo pravico do vključitve v pokojninsko invalidski sistem zavarovanja, pa te pravice niso izkoristile, oz. je ne izkoristijo, osebe, ki so od rojstva duševno ali telesno prizadete in nimajo priznanega statusa in duševni bolniki, ki zaradi narave bolezni niso sposobni za delo, bolezen pa je nastopila, preden so sklenili delovno razmerje. Teh oseb v Republiki Sloveniji ni veliko ocenjujemo, da okoli 4.500, med njimi pa je veliko

takih, za katere bo pravica do dodatka pomoč in postrežbo urejena na podlagi 138. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Za ureditev pravic teh oseb Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pripravlja zakon z delovnim naslovom "Zakon o izenačevanju možnosti invalidov". Gre za ureditev dodatnih dajatev in storitev predvsem za najtežje invalide, osnova za pridobitev pravic ne bo diagnoza, ki je bila podlaga za invalidnost, ampak ocena potreb v skladu z Mednarodno klasifikacijo funkcioniranja, invalidnosti in zdravja (ICF). Model ICF uvaja namreč socialni model invalidnosti, katerega osnova ni diagnoza posameznika in iz nje izhajajoče pravice, ampak potrebe invalida zaradi invalidnosti. Model ICF pojmuje posameznikovo delovanje in invalidnost kot dinamično interakcijo med zdravstvenimi stanji in spremljajočimi dejavniki, ki vključujejo tako osebne dejavnike kot tudi dejavnike okolja.

Z novimi storitvami (osebna asistenca, zagovorništvo, rehabilitacijsko svetovanje in drugimi), se bo povečevala aktivna vloga invalidov v delu in življenju, s katero je posledično mogoče zmanjševati pasivne socialne transfere. Vse storitve ne bodo plačljive iz proračuna, ampak tudi iz zavarovanj in drugih virov. Pomembno pa se bo povečalo tudi zaposlovanje v storitvenih dejavnostih za invalide. V prvih letih bo verjetno prišlo do povečanja sredstev v proračunu, kasneje pa naj bi se razmerje bolj obrnilo na stran aktivnih ukrepov in zmanjševanja socialnih transferov.

Vse pravice v zakonu bodo določene individualno na podlagi individualiziranega načrta za vsakega invalida, ob upoštevanju možnosti njegove aktivne in enakopravnejše vključitve v življenje.

Dodatek za invalidnost ne bo dodaten prejemek, ampak bo oblika nadomestila za posebne izdatke invalida, ki jih ima zaradi invalidnosti in ki povečujejo možnost njegove večje aktivnosti na vseh področjih, krog upravičencev pa se bo iz sedanjih upravičencev po zakonu o družbenem varstvu telesno in duševno prizadetih oseb le nekoliko razširil.

Ko se bo z zakonom o izenačevanju možnosti uredil status teh oseb, bo možna tudi njihova vključitev v sistem zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja.

Predlog zakona o izenačevanju možnosti invalidov Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve dejansko pripravlja že dalj časa, kar pa je posledica zahtevnosti projekta. Predvidevamo, da bo predlog zakona o izenačevanju možnosti invalidov predložen Vladi Republike Slovenije v letu 2004. Poleg tega bo ministrstvo v kratkem predložilo Vladi Republike Slovenije tudi predlog zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov.

---

*Pobuda državnega svetnika
dr. Zoltana Jana je bila objavljena
v Poročevalcu državnega sveta
št. 4/2003*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

na pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana za zakonsko celovito ureditev invalidskega zakonskega in zdravstvenega varstva oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov

---

V zvezi s pobudo Državnega sveta Republike Slovenije po celoviti ureditvi invalidskega zdravstvenega varstva oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov, dajemo sledeče pojasnilo:

Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Ur.l. RS, št.9/92 in spremembe) v 15. členu določa status zavarovancev obveznega zdravstvenega zavarovanja. Mednje sodijo tudi osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so uživalci invalidnin po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, pravic po predpisih o varstvu vojnih veteranov, žrtev vojnega nasilja in udeležencev drugih vojn ter uživalci republiških priznavalnin, če niso zavarovane iz drugega naslova (15.točka prvega odstavka) in osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki prejemajo nadomestilo po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih odraslih oseb, če niso zavarovane iz drugega naslova (16. točka prvega odstavka).

Kot družinski člani zavarovanca pa so po omenjenem zakonu zavarovani ožji družinski člani:

- zakonec
- otroci (zakonski in nezakonski otroci in posvojenci)

ter širši družinski člani:

- pastorki, ki jih zavarovanec preživlja
- vnuki, bratje, sestre in drugi otroci brez staršev, ki jih je zavarovanec vzel k sebi in jih preživlja ob pogojih, ki jih določa ta zakon za otroke

- starši (oče in mati, očim in mačeha, ter posvojitelji), ki živijo z zavarovancem v skupnem gospodinjstvu in jih zavarovanec preživlja ter nimajo za preživljanje dovolj lastnih sredstev in so trajno in popolnoma nezmožni za delo

V kolikor invalidna oseba izpolnjuje zgoraj naštetе pogoje, je lahko zdravstveno zavarovana po 15. členu zakona ali pa kot družinski član kot ga opredeljuje 20. člen zakona.

Za vse druge invalidne osebe, ki jih ni mogoče zavarovati po Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, bo potrebno s posebnim zakonom (npr. zakon o izenačevanju možnosti za invalide) urediti njihov status. Ko bo le-ta urejen, jih bo mogoče vključiti v Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, katerega spremembe in dopolnitve Ministrstvo za zdravje že pripravlja.

Celovita ureditev pravic invalidnih oseb, ki nimajo pravic po drugih že veljavnih zakonih, pa sodi v pristojnost Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve.

---

*Pobuda državnega svetnika
dr. Zoltana Jana je bila objavljena
v Poročevalcu državnega sveta
št. 4/2003*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA NOTRANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega v zvezi s postopkom oziroma rešitvijo vprašanja državljanstva pokojnega Golla Hermana in pokojnine Irme Kompoš

Na podlagi vašega zaprosila za posredovanje podatka o poteku postopka ugotovitve državljanstva, kot predhodnega vprašanja v postopku denacionalizacije, za Goll Hermana in Kompoš Irmo Mario, vam sporočamo, da je v postopku ugotovitve državljanstva za Goll Hermana Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije dne 4.6.2001 izdalo odločbo št.0301-11/59-XVII-325.812/1, s katero je potrdilo odločbo Oddelka za upravne notranje zadeve Upravne enote Velenje, št. 201-646/92-01-251 z dne 5.4.2000. Zoper navedeno odločbo Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije, kot drugostopnega organa, ni bil sprožen upravni spor, zato je odločba postala pravnomočna. S tem je tudi pravnomočno rešeno predhodno vprašanje v postopku denacionalizacije.

V postopku ugotovitve državljanstva za Kompoš Mario Irmo je Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije dne 8.8.2003

izdalo odločbo, št.1M1311-11/05-XVII-334.294, s katero je potrdilo odločbo Upravne enote Celje, št. 20100-316/94 z dne 7.1.2002. Navedena odločba še ni pravnomočna. V roku 30 dni po vročitvi odločbe bo imela stranka namreč možnost vložiti tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije.

Vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 6/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega v zvezi z višino plačila upravne takse za izdajo lokacijske informacije

---

Odgovor na vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega v zvezi z višino plačila upravne takse za izdajo lokacijske informacije

I.

Državni svetnik Gregor Vovk Petrovski je zastavil vprašanje glede višine upravne takse za izdajo lokacijske informacije in sicer v naslednjem besedilu:

“Ali lahko realno ovrednotimo stroške in na kakšen način lahko spremenimo višino upravne takse, ker predvidena višina nikakor ne ustreza zahtevnosti postopka za izdajo lokacijske informacije?”

II.

Oravno podlago za izdajanje lokacijske informacije predstavlja 80. člen zakona o urejanju prostora (Ur.l.RS, št. 110/02 in 8/03-popr), pravno podlago za določitev višine upravne takse pa predstavlja zakon o upravnih taksah (Ur.l. RS, št.8/00, 44/00, 81/00 in 42/02; v nadaljevanju: ZUT).

V skladu z veljavno zakonodajo je lokacijska informacija potrdilo, ki ga na zahtevo stranke izda občinski organ, pristojen za urejanje prostora in vsebuje podatke o namenski rabi prostora, lokacijske in druge pogoje, kot jih določajo občinski izvedbeni prostorski akti ter podatke o prsotorskih ukrepih, ki veljajo na določenem območju. Lokacijska informacija ima značaj potrdila iz uradne evidence, zato se izda skladno z 179. členom zakona o splošnem upravnem postopku (Ur.l. RS, št. 80/99, 70/00 in 52/02). V skladu s takšno ureditvijo se po veljavnem ZUT za izdajo lokacijske informacije obračuna upravna taksa po tarifni številki 4, to je taksa v višini 10 točk za posamezno lokacijsko informacijo (vrednost točke je trenutno 17 SIT). Če stranka poleg lokacijske informacije zahteva tudi kopijo kartografskega dela prostorskega akta se zaračuna tudi upravna taksa za to kopijo in sicer po tarifni številki 9 taksne tarife.

III.

Upravne takse, ki se plačujejo za posamezna upravna dejanja upravnih organov (tudi občinskih) so določene z zakonom, zato je njihova sprememba mogoča le s spremembo oziroma dopolnitvijo zakona o upravnih taksah.

Upošteva se zapletenost izdelave lokacijske informacije in čas, potreben za pripravo posamezne lokacijske informacije je pristojno ministrstvo pripravilo predlog spremembe zakona o upravnih taksah, s katerim se na novo ovrednoti izdajanje lokacijskih informacij. Predlagana sprememba upošteva tako vsebinske spremembe, uveljavljene z novo zakonodajo na področju urejanja prostora in graditve objektov (ukinitvev lokacijskega dovoljenja in odločbe o dovolitvi priglašanih del) kot tudi primernejše vrednotenje dela upravnega organa pri izdaji lokacijske informacije.

Vlada Republike Slovenije je predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah, ki vključuje tudi predlog spremembe na področju zaračunavanja upravnih taks za lokacijske informacije, potrdila na seji 16. oktobra 2003 in ga poslala v Državni zbor. Zakonodajni postopek se je začel 5. novembra 2003.

Vsebinske predlagane spremembe na področju zaračunavanja upravnih taks za lokacijske informacije je prikazana v prilogi 1.

Priloga 1

IZ PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UPRAVNIH TAKSAH - PRVA OBRAVNAVA

9. člen

Tarifna številka 35. se črta.

10. člen

Tarifna številka 36 se spremeni tako, da se glasi:
"Za lokacijsko informacijo:

a. za gradnjo objektov in izvajanje drugih del	250 točk
b. za promet z nepremičninami	125 točk
c. za določitev gradbene parcele k obstoječim objektom	125 točk

Za kopijo kartografskega dela
prostorskega akta za vsak list A4 formata

20 točk"

*Vprašanje državnega svetnika
Gregorja Vovka Petrovskega
je bilo objavljeno v Poročevalcu
št. 6/2003*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PROMET

na vprašanje državnega svetnika Davida Nabergoja v zvezi z nameravano gradnjo cestninske postaje na izstopu Vogrsko na avtocestnem odseku med Vipavo in Vrtojbo

Državni svet Republike Slovenije je Ministrstvu za promet z dopisom št. 321-10/98-558 z dne 10.7.2003 posredoval sledeče državnega svetnika Davida Nabergoja, ki ga je Državni svet RS obravnaval in podprl na svoji 9. seji, dne 9.7.2003:

"Na kakšni osnovi namerava Ministrstvo za promet in zveze RS sprožiti gradnjo cestninske postaje na izstopu Vogrsko avtoceste med Vipavo in Vrtojbo?"

Ministrstvo za promet je navedeno vprašanje preučilo ter posreduje Državnemu svetu Republike Slovenije v skladu z 98. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l.RS, št.44/93 in 14/99) naslednje pojasnilo:

I. Splošno

Za slovenske avtoceste je bilo že v samem začetku njihove gradnje določeno, da se gradijo kot cestninske ceste. Cestnina je bila določena kot vir potrebnih sredstev za njihovo vzdrževanje in obratovanje, za poplačilo najetih posojil za njihovo gradnjo in tudi kot pomemben vir za gradnjo novih avtocestnih odsekov. Tako vlogo cestnini namenja tudi sedaj veljavna zakonodaja in planski akti, v katerih je določeno katere ceste so cestninske in kakšna je višina cestnine na njih oz. kako in s čim se bodo gradili posamezni avtocestni odseki.

Uvedbo cestnine omogoča Zakon o javnih cestah (Ur.l. RS, št.29/97 in 18/02), ki v 11. členu določa, da se lahko uvede "cestnina za uporabo določenih cest in objektov na njih". Možnost uvedbe cestnine torej ni vezana samo na avtocestne odseke. Na podlagi tega zakona ter na podlagi Uredbe o cestnini za uporabo določenih cest (Ur.l. RS, št. 51/97, 48/98, 84/98, 105/00 in 109/02) vlada s Sklepom o določitvi cestninskih cest in višine cestnine določa odseke državnega cestnega omrežja, za katere se plačuje cestnina ter višino vsakokratne cestnine za prevoženi kilometer razdalje po cestninski cesti.

Cestnina je pomembna postavka tudi v sedanji strukturi virov za realizacijo avtocestnega programa, saj bi morebitno zmanjšanje pričakovanih virov ogrozilo njegovo realizacijo. Iz teh razlogov je razumljivo, da mora cestninski sistem ustrezati predvsem trem načelom:

- čim večji pravičnosti, kar pomeni, da naj bi cestnino plačevali praviloma vsi uporabniki, v vseh AC smereh in to v kar največji meri skladno z dejansko prevoženo razdaljo po avtocesti;
- gospodarnosti, kar pomeni, da naj bi bil način plačevanja cestnine v danih razmerah ekonomsko najbolj upravičen, ter
- čim večjega donosa, torej da so prilivi od cestnine v danih razmerah kar najvišji.

II. Odločanje o razvoju cestninskega sistema

Slovenske avtoceste so se začele graditi s sistemom zaprtega cestninskega sistema, ki je v razmerju do plačila cestnine najbolj pravičen zaradi obračuna po dejansko prevoženi razdalji. Vendar pa ima ta sistem tudi določene slabosti: visoki stroški obratovanja (po prevozu cestninske postaje) v primeru nizkih prometnih obremenitev posameznih priključkov, večje prostorske potrebe za njegovo umestitev v prostor s posledičnimi emisijskimi vplivi na okolje, usmerjenost v prevzemanje daljinskega prometa zaradi redkejših priključkov idr.

Zahteva za večjo vpetost načrtovanega avtocestnega sistema v prevzemanje (v dobrih dvajsetih letih izredno povečanega in še naraščajočega) domačega prometa na krajših razdaljah in večje varovanje okolja sta bila razloga, da je bila - skladno z izhodišči Državnega zbora Republike Slovenije in njegovega Odbora za infrastrukturo in okolje (poročilo št.438-02/94-1/1, 20. julij 1994) - maja 1995 izdelana posebna študija z naslovom "Problematika cestnine na slovenskih avtocestah - najustreznejši način plačevanja cestnine na avtocestah v Sloveniji". Stališčem, da je odprti cestninski sistem širše družbeno in okolje varstveno sprejemljivejši in da ga je na cestninskih cestah treba uvajati zaradi zagotovitve njihove brezplačne uporabe za notranji regionalni promet, so sledile odločitve o postavitvi čelnih postaj na mejah regij, preko katerih se cestnini medregionalni in tranzitni promet, ter o uvajanju izključno odprtega cestninskega sistema na novozgrajenih odsekih teh cest. Predlog odprtega cestninskega sistema je bil sprejet in vključen v nacionalni program izgradnje avtocest in v odlok o spremembah in dopolnitvah državnih prostorskih aktov.

Z doslednim uvajanjem odprtega cestninskega sistema so se v praksi potrdila opozorila strokovnjakov o pomembnih slabostih tega sistema, ki v razmerju do zaprtega sistema zahteva drugačno zasnovano cestninskega omrežja, zlasti s pogostimi priključki nanj. Sistem ne zagotavlja zgolj brezplačne uporabe avtocest prometu znotraj regije, ampak hkrati nudi možnost vozilom v daljinskem prevozu izogibanju plačilu cestnine tako, da zapustijo cesto na priključku pred cestninsko postajo in se nanjo vrnejo na naslednjem priključku. Gre za t.i.m. "obvoze" cestninskih postaj, ki na posameznih odsekih preobremenjujejo vzporedno cestno mrežo in še posebej v primeru obvozov tovornih vozil slabšajo prometno varnost in pogoje življenja ob njej. Druga pomembna slabost je nezadovoljstvo uporabnikov cestninskih cest, ki mejijo na čelne cestninske postaje in ki so v primeru delne uporabe cestninske ceste dolžni plačati celotno prevozno razdaljo, določeno na podlagi osnovnega namena teh cest - prevzemanja daljinskega prometa. Vsi uporabniki ob prevozu čelne cestninske postaje zato plačajo enako, ne glede na dejansko

prevoženo razdaljo. Tak sistem je sprejemljivejši za odseke, na katerih prevladuje daljinski promet in torej večina uporabnikov dejansko tudi prevozi enako, to je celo razdaljo.

Zaradi vse bolj izraženega nezadovoljstva uporabnikov različnih cestninskih sistemov je bila v aprilu 1999 vzpodbujena širša razprava o problematiki cestnine na slovenskih cestah. Poseben posvet je organiziral Odbor za infrastrukturo in okolje Državnega zbora Republike Slovenije, ki se ga je udeležilo okoli 40 predstavnikov vabljenih institucij in zainteresiranih strokovnjakov. Zaključne ugotovitve s tega posveta je Odbor za infrastrukturo in okolje na 47. seji dne 17. junija 1999 preoblikoval v svoje sklepe, s katerimi se je pozitivno opredelil do cestnine kot instrumenta za zaračunavanja uporabe sodobnih cestninskih cest. Hkrati je z njimi opredelil tudi smeri nadaljnjega razvoja cestninskega sistema in določil:

- da se kot **kratkoročen ukrep** optimizacije cestninskega sistema upošteva načelo, da so dnevni uporabniki avtocest in hitrih cest enako obremenjeni. V zvezi s tem je zahteval, da se ponovno preveri zasnova razporeditve cestninskih postaj na posameznih odsekih teh cest oziroma po posameznih smereh, zlasti pa tam, kjer cestninske postaje še niso zgrajene,
- da se dolgoročneje zagotovi nadaljnja tehnološka posodobitev sistema cestninjenja in poenotenje ter optimizacija sistema kot celote. V zvezi s tem je zahteval, da DARS d.d. v razumnem času oziroma najkasneje v roku, ki je predviden za zaključitev izgradnje avtocest po Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, vzpostavi enoten sistem cestninjenja, ki bo pravičnejši za vse uporabnike teh cest.

S svojimi sklepi je odbor seznanil tudi Državni zbor Republike Slovenije, ki je na 8. izredni seji julija 2001, ob obravnavi predloga letnega plana razvoja in vzdrževanja avtocest za leto 2001, sprejel dodaten sklep, s katerim je Vladi Republike Slovenije naložil čimprejšnji sprejem konkretnih ukrepov za učinkovitejše pobiranje cestnine na zgrajenih avtocestnih odsekih.

Ponovna preveritev razporeditve cestninskih postaj v smislu zahtevanega izenačevanja pogojev uporabe avtocest za vse uporabnike in optimizacije cestninskega sistema kot celote je bila opravljena v letu 2001 v okviru študije "Novelacija cestninskega sistema na avtocestah in hitrih cestah v Republiki Sloveniji". Ugotovitev študije je bila, da z razpoložljivo tehnologijo cestninjenja uvedba "popolnoma zaprtega" cestninskega sistema, ki v največji možni meri ustreza načelu pravičnega cestninjenja, na celotnem omrežju cestninskih cest ekonomsko ni upravičena (stroški pobiranja cestnine bi na določenih lokacijah preseglji višino pobrane cestnine), niti iz objektivnih, okoljevarstvenih razlogov ni v celoti izvedljiva. Študija je podala predlog, da se gre v dograjevanje odprtega cestninskega sistema s postavitvijo dodatnih cestninskih postaj, ki bodo preprečile obvoze čelnih cestninskih postaj in razmejile cestne odseke tako, da bodo za njihove uporabnike krajši, cestnina na njih pa bo bolj sledila načelu plačila po dejansko prevoženi razdalji. Posebej je bilo poudarjeno, da bo poenotenje in optimizacija cestninskega sistema kot celote moč doseči šele z njegovo tehnološko posodobitvijo na ravni t.im. sistema elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku, ko bodo izpolnjeni pogoji za njegovo uvedbo.

Na podlagi te študije je bila sprejeta odločitev o faznem uresničevanju predlaganih rešitev, pri čemer sta bila postavljena dva časovna mejnika:

- prvi mejnik je leto 2004, ko naj bi izdelavi posebne študije o upravičenosti vzpostavitve sistema elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku (EFC) sledila uvedba pilotnega projekta takega cestninjenja,
- drugi mejnik predstavlja leto 2008, za katerega je predpostavljena operativnost sistema EFC na celotnem avtocestnem omrežju.

Tej odločitvi je sledila izdelava t.im. "scenarija 2004", ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela na 51. seji dne 22. novembra 2001 in s katerim je določena prva faza dograjevanja cestninskega sistema v obdobju do leta 2004/2005. Ta vključuje postavitve dodatnih cestninskih postaj Vodice, Vogrsko, Ivančna Gorica, Lukovica in Krtina, katerih postavitve je glede na predviden rok uvedbe sistema elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku ekonomsko upravičena.

Odločanje pristojnih organov o nadaljnjem dograjevanju cestninskega sistema bo sledilo izdelavi že omenjene študije o možnosti vzpostavitve sistema elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku za vsa registrirana vozila na cestni mreži v Republiki Sloveniji in o presoji ekonomske upravičenosti takega sistema na podlagi njegove aplikacije za vse cestninske ceste. Za to nalogo sta po sklepu Vlade Republike Slovenije zadolženi Ministrstvo za promet in Ministrstvo za informacijsko družbo.

III. Usmeritve v drugih evropskih državah

Tudi v drugih evropskih državah postopoma prehajajo na cestninski sistem oz. računajo z njegovo uvedbo vsaj takrat, ko bo možna uvedba avtomatskega plačevanja v celoti.

Prometna politika in aktivnosti v evropskem prostoru so usmerjene v vzpostavitev oblikovanja sistema povračil za uporabo prometne infrastrukture po načelu "uporabnik plača stroške njenega dejanskega koriščenja". Za cestni promet poteka v evropskem prostoru in zlasti znotraj EU vrsta aktivnosti, katerih končni cilj je uvajanje cestninjenja po načelu plačila po prevoženih kilometrih in cestninjenja v prometnem toku. Gre za sistem, ki naj bi bil v končni fazi uveden za celotno cestno omrežje in ne zgolj za sistem cestninskih avtocest.

Republika Slovenija je kot kandidatka za članstvo v EU zavezana k uskladitvi predpisov in spremljanju rešitev za področje transporta, vključno z enotnim urejanjem in razvojem dajatev za uporabo cest.

IV. Gradnja dodatnih cestninskih postaj

S planskimi in drugimi akti, ki določajo razvoj, vzdrževanje in obratovanje slovenskega avtocestnega omrežja, je v naslednjih petih letih oz. do leta 2008 določena izgradnja naslednjih petih dodatnih cestninskih postaj na obstoječem avtocestnem omrežju: Ivančna Gorica, Vogrsko, Vodice, Lukovica in Krtina.

Izgradnja cestninskih postaj na novih odsekih, ki so v gradnji in bodo v prihodnjih letih predani v promet (npr. Drnovo in Podtabor), je določena z uredbo o lokacijskem načrtu, konkretno za Drnovo z Uredbo o lokacijskem načrtu za avtocesto na odseku Smednik - vas (Ur.l. RS, št.115/02).

Gradnja cestninskih postaj na avtocestnih odsekih, katerih gradnja bo šele začeta, pa bo odvisna predvsem od razvoja, možnosti in upravičenosti fizičnega vzpostavljanja sistema elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku.

S sklepom Vlade Republike Slovenije je kot mejnik za uvedbo takega sistema na celotnem avtocestnem omrežju določeno leto 2008. Možnosti in upravičenost njegove vzpostavitve pa se - kot že omenjeno - preverjajo v okviru posebne študije, ki je v izdelavi in ki bo podlaga za sprejetje nadaljnjih odločitev o sistemu cestninjenja.

Glede na navedeno torej ni možno natančno napovedati nadaljnje gradnje klasičnih cestninskih postaj. V primeru da se bo čas uvedbe elektronskega sistema cestninjenja v prostem prometnem toku pomaknil v obdobje po letu 2008, je moč pričakovati, da bo omenjena

študija podprla gradnjo tistih klasičnih cestninskih postaj, katerih stroški izgradnje in obratovanja bodo manjši od pobrane cestnine v času do vzpostavitve ciljnega sistema cestninjenja.

Za vipavski avtocestni krak navedeno torej pomeni, da namerava DARS d.d. do leta 2005 zgraditi dodatno cestninsko postajo na priključku Vogrsko.

Gradnja dodatnih cestninskih postaj je vključena tudi v Odlok o letnem planu razvoja in vzdrževanja avtocest za leto 2003 (Ur.l. RS, št.5/03), ki ga je Državni zbor RS sprejel na svoji seji 18.12.2002.

V. Zaključek

Cestnina torej se - ali se bo - plačevala praviloma za vse odseke avtocest in hitrih cest v Sloveniji, torej tudi za hitro cesto Razdrto -

mejni prehod Vrtojba. Dokler na vsem omrežju v Sloveniji ne bo možno uveljaviti v celoti avtomatiziranega plačila cestnine, kar bi omogočilo zaračunavanje cestnine vsem uporabnikom po dejansko prevoženih razdaljah (popolnoma zaprt cestninski sistem) je za HC Razdrto - mejni prehod Vrtojba predviden dopolnjen odprt cestninski sistem, ki predvideva dve čelni cestninski postaji (Nanos in Bazara) ter cestninsko postajo na priključku Vogrsko. Tak sistem omogoča razmeroma pravično obremenitev večine uporabnikov, ki plačajo cestnino za dejansko prevoženo razdaljo.

Glede na izkušnje na ostalih AC odsekih ni pričakovati velikih odlivov prometa v primeru uvedbe dodatne cestninske postaje: uporabniki, ki plačujejo cestnino v skladu s prevoženo razdaljo (to bi bila večina uporabnikov na CP Vogrsko) znajo oceniti prednosti kvalitetnejših voznih razmer v primerjavi s paralelno povezavo. In dejstvo je, da se povsod v svetu teži k temu, da se višja kvaliteta dodatno plača.

ODGOVOR URADA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

na pobudo državnega svetnika Jožeta Jeraja o organiziranosti slovenske manjšine v Republiki Avstriji

---

z dopisom ste Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu zaprosili za mnenje o pobudi državnega svetnika Jožeta Jeraja za skupno zastopstvo Koroških Slovencev. Sporočamo vam, da pobudo državnega svetnika Jeraja **podpiramo**, saj je, po našem mnenju, **pozitivna in umestna** in bi Koroške Slovence utegnili spodbuditi k oblikovanju predlaganega skupnega zastopstva.

Pobuda državnega svetnika Jožeta Jeraja je bila objavljena v Poročevalcu državnega sveta, št. 6/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z zadostnimi sredstvi za uspešno delo Veterinarske uprave Republike Slovenije

---

V skladu z določili 49. člena Zakona o veterinarstvu (Ur.l. RS, št. 33/2001) se za predpisana spričevala, potrdila in veterinarski nadzor ter preglede plačajo pristojbine. Sredstva zbrana po tem zakonu, so skladno z določili 48. člena Zvet, prihodek Sklada za razvoj kmetijstva in se namenjajo za financiranje najmanjšega obsega zdravstvenega varstva živali ter javne veterinarske službe. Določila tega člena imajo osnovo v EU zakonodaji, ki določa pristojbine na področju veterinarstva.

V letošnjem letu smo skladno z zgoraj navedenimi določili sprejeli tudi pravilnik o izvajanju sistematičnega spremljanja kužnih boleznih in vakcinacij živali v letu 2003 (Ur.l. RS, št. 7/03,16/03), ki ga na podlagi prve točke 45. člena zakona o veterinarstvu (Ur.l. RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Stroški tega pravilnika so bili izračunani po cenah veterinarskih storitev za dela po odredbi za leto 2002 in znašajo 2.565.419.032,00 sit.

V lanskem letu je bilo plačanih pristojbin 1.827.360.288,39 sit.

Da bi pridobili manjkajoča sredstva v višini 738.058.743,61 sit, smo pripravili nov Pravilnik o pristojbinah na področju veterinarstva, saj le te niso bile povišane že od leta 2001.

V kolikor se odobri podkonto na postavki 6685 bomo lahko iz pristojbin plačali vse dejavnosti iz 45. člena ZVet.

Za proračunsko leto 2003 je bilo na postavki 6685 Predpisano in preventivno zdravstveno varstvo 1.580.441.000,00sit, dolg iz leta 2002 pa je znašal 550.646.672,00 sit - zaradi tega smo se odločili za podkonto, na katerem bi se zbirale pristojbine.

postavka 7715 Analize odvzetih vzorcev inšpekcije-na tej postavki je sicer 6.650.000,00 sit, vendar bomo iz te postavke plačali račun (nepredvideni stroški za kloramfenikol) v višini 8.906.560,00 sit. Potrebna bo prerazporeditev sredstev na to postavko, sicer bo zmanjkalo denarja za inšpekcijske vzorce.

postavka 1340 Monitoring škodljivih ostankov okolja v živalih - tu je 58.330.000,00 sit. Iz tega smo že plačali 10.000.000,00 sit lanskim obveznostim, zato da smo zaključili lanski monitoring, kot je to zahtevala EU. Rabimo 24.000.000,00 sit za monitoring krme, ki ni izpeljan v celoti in na kar je opozorila EU inšpekcija. To vse skupaj pomeni, da bo zmanjkalo sredstev na tej postavki.

Na kratko: če bo podkonto za pristojbine, bomo za to dobili dovolj sredstev, medtem, ko bo na ostalih dveh postavkah denarja premalo.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 3/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE, DAVČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z izterjavo davčnih obveznosti

---

Državni svetnik Jože Ilc je od Davčne uprave RS v zvezi z izterjavo davkov zahteval določene odgovore.

Na zastavljena vprašanja pojasnjujemo naslednje:

K prvi in drugi alineji:

Davčna uprava vodi evidence o višini davkov za posamezne davčne zavezanke skladno s Pravilnikom o načinu vodenja davčnih evidenc. Pravilnik ureja način vodenja davčnih evidenc in knjiženje davkov in drugih dajatev. Določa, da se knjiži po načelih pravilnosti, skrbnosti in ažurnosti, opredeljuje knjigovodske listine ter določa tudi roke za knjiženje poslovnih sprememb. Tako Davčna uprava RS pri vodenju teh evidenc ni razkrilo nobenih nepravilnosti.

K tretji alineji:

Konec leta 2002 je davčni dolg (glavnica in obresti) znašal 174.947 mio SIT. Od tega je v zabilančni evidenci knjiženega 71.319 mio SIT; za več kakor štiri petine tega dolga postopke izterjave izvaja sodišče. Delež davčnega dolga, v bruto domačem proizvodu (BDP) je na dan 31.12. 2002 znašal 3,4% bruto domačega proizvoda, delež knjigovodskega dolga pa 2 %. V primerjavi z letom 2001, se prirast novega davčnega dolga na enoto BDP ni povečal, kar pomeni, da uspešno obvladujemo tekoči dolg.

K četrti alineji:

Davčni organ izterjuje vse zapadle neporavnane davke z različnimi načini izterjave. V obdobju januar-marec 2003 je davčna uprava izdala 80.556 sklepov o prisilni izterjavi na znesek terjanih obveznosti v višini 24.463.142 SIT. Izvršena plačila po izdanih sklepih, pa v tem obdobju znašajo 9.551.300 SIT.

K peti alineji:

Znesek dolga, za katerega je postopek prisilne izterjave odložen po ZDavP ali po ZUS, znaša na ravni DURS po stanju 31.3.2003, 16.084.575.000 SIT.

K šesti in sedmi alineji:

V letu 2002 je davčna uprava na ravni DURS 1.617 dolžnikom odpisala za 272.941 tisoč SIT davčnega dolga; delni odpis pa je znašal za 236 dolžnikov 58.990 tisoč SIT.

67% odpisanega davka odpade na odpis davka od dohodkov iz dejavnosti in na letni poračun dohodnine (polovica dolžnikov, katerim je bil davek odpisan). Po sklepih pokojninsko invalidskega in zdravstvenega zavoda smo za 1.301 dolžnikov odpisali prispevke v višini 1.910.496 tisoč SIT. Davčna uprava davčni dolg odpiše v primerih, če bi se z izterjavo ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov.

K osmi alineji:

Glede na različne načine izvajanja postopkov prisilne izterjave je tudi čas trajanja teh postopkov zelo različen (sklep na osebne dohodke - od enega meseca dalje; predlogi pristojnim sodiščem za izvršbo iz nepremičnega premoženja - lahko več let).

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 5/2003